

lijkheid, dat het getij onverwachts ten onzen gunste kenteren zal, mag vanzelf niet uitgeschakeld. Maar het zou onverantwoordelijk zijn daarop te bouwen. De waarschijnlijkheid wijst in andere richting. Veiliger en voorzichtiger moet het geacht ons voor te bereiden op een situatie, die gelijk op de voorspelde Revolution aller Revolutionen.

Mag de kerk, mag de wetenschap daaronder werkeloos blijven? Behoeft haar roeping in deze haar nog te worden voorgehouden? Heeft de God der legermachten haar doelloos het schild des geloofs als verdedigingswapen gegeven? Behoort dat niet te worden opgeheven om de vlammeende pijlen van den booze uit te blusschen? Heeft ook onze wetenschap geen wederstand te bieden in dezen boozen dag? ²³⁾ Allerwege schier werd daarop bevestigend geantwoord. De apologetiek wordt op heden druk beoefend. De opmerking dient onderschreven: „Het is een eigenaardig verschijnsel, dat in een tijd van algemeen mannen- en vrouwenkiesrecht een politeke vergadering met een spreker van naam half bezet is, terwijl de kamerverkiezingen in 't zicht zijn; dat in een tijd van economische crisis en maatschappelijke omwenteling ook sociale onderwerpen dikwijls maar matige belangstelling vinden; en dan te zien hoe apologetische avonden van allerlei kleur vol stroomen met jonge mannen even goed als met vrouwen en meisjes.” ²⁴⁾ De behoefte aan geloofsweer wordt in zeer breede kringen blijkbaar diep gevoeld. Inzonderheid beijvert de Roomsche wetenschap zich aan dit verlangen te voldoen. Het eene handboek over apologetiek na het andere wordt op de boekenmarkt geworpen. Onder haar geleerden schijnt spanning te bestaan om telkens het record te verbeteren. Ook andere richtingen blijven niet achter. De apologetieken groeien zóó in tal, dat er bijzondere inspanning vereischt wordt ervan op de hoogte te blijven. Alleen — en dit kan niet nalaten de aandacht te trekken — de Gerefermeerde wetenschap maakt hierop een uitzondering. Zij leverde totnogtoe niet één orienteerend boek op dit gebied. En op de series lectionum onzer Vrije Universiteit kwam de apologetiek voorheen niet voor. Aan zekere onwillekeurigheid mag hierbij vanzelf niet gedacht. Aan het ontbreken van geschikte krachten nog veel minder. In KUYPER en BAVINCK bezat zij eminente theologen, die meer dan den vijfvoudigen arbeid van een middelmaatsgeleerde konden verstuwen. Men had hier te